

عکاس خبری

ویژه نامه کاغذباتله / ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت
شماره پنجم / پنجشنبه ۳ آذر ماه ۱۳۹۰

عکاسی سفر با تفریح فرق دارد

ارزش های خبری در عکاسی

اسماعیل حق پرست

"عکاسی خبری با عکاسی به معنی عام، در سطوح مختلف تفاوت دارد. درحالی که یک عکس تنها نمایش دهنده یک سوژه است، عکس خبری می کوشند با نمایش آن بیان کننده یک خبر باشد."

عکاس خبری فرصت سرو کله زدن با یک سوژه را ندارد. از طرفی این عکاسان براساس کدهای اخلاقی این حرفه موظف هستند واقعیت یک خبر را همان طور که اتفاق افتاده و دیده اند به تصویر بکشند. یونس شکرخواه از اساتید روزنامه نگاری در ایران زمانی در یک کارگاه عکاسی خبری به ما گفت که "کار عکاس خبری تفاوتی با روزنامه نگار ندارد" عکاس هم باید از رویدادی عکس بگیرد که دارای ارزش خبری باشد

به یاد دارم که در آن کارگاه شکرخواه مثالی از یکی از مسابقات فتوژورنالیسم سال ۲۰۰۵ زده عکس برنده اول، مربوط به یک مادر بود که فرزندش را در آغوش داشت و فرزند دیگرش هم در کنارش بود، جایی آتش سوزی شده و کفهای کپسول ها و تانکرهای آتش نشان ها در هوا پراکنده شده بود و عکس این گونه نشان می داد که مادر بچه ها را در پناه خود در امان نگاه داشته است.

عکس دوم لانگ شاتی بود با یک سرباز در میانه کادر و پس زمینه شات هم جمعیتی بر روی تپه. عکس سوم هم یک کلوزآپ نصفه و نیمه بود از صورت یک کوهنورد در ارتفاعات، که قطرات عرق روی صورتش یخ زده بود.

چرا این عکس ها بین هزاران فریم عکس، برگزیده می شوند؟ فقط به یک دلیل مشترک:

چون مناسب ترین لحظه ممکن انتخاب شده و در هر سه سوژه یک تلاش انسانی نهفته است.

اولین ارزش خبری دربرگیری (Impact) است: اگر رویداد به جمع زیادی مربوط باشد، ارزش خبری

ادامه صفحه ۲

دوربین دات نت چندان پخته نبود و باید محدوده ی سفر و موضوعی که در عکس می خواهید به خوبی مشخص باشد

در غیر این صورت فقط به ثبت موقعیتی می پردازید که هیچ ویژگی خاصی ندارد. وی تاکید کرد که عکاس در جریان سفر باید برای نکات مختلف ریزبین باشد و به گوشه و کنار و دیدن فضاهایی که ممکن است افراد عادی کاری با آنها نداشته باشند سرک بکشد.

این عکاس با تجربه لباس خوب و کفش مناسب را از الزامات یک عکاس در طبیعت خواند و گفت: بدون این ابزار و وسایل و شرایط نامناسب حس و حال شما در عکاسی گرفته و خیلی زود خسته می شویم. در عین حال از بردن ابزار و وسایلی که فکر می کنید ممکن است به درد شما بخورد خودداری نکنید اما می توانید در عوض از خوردن غذای بیشتر و حمل مواد خوراکی جلوگیری کنید. وی تاکید کرد که شناخت طبیعت، اقلیم و پوشش گیاهی که قرار است به آن وارد شوید در عکاسی بهتر موقعیتهای بیشتر و در نهایت احتمال آسیب و خطا کمتر کمک زیادی می کند و علاوه بر موقعیت خوب و آرام برای خود می توانید به گروه و طبیعت نیز کمک کنید.

کریم زاده تاکید کرد که زیاد عکس گرفتن به معنی عکاسی خوب نیست بلکه باید عکس زیاد ببینید و با شرایط ادیت عکس و نرم افزارهای آن به خوبی آشنا باشید.

حسین کریم زاده - عکاس طبیعت - با تاکید بر این که عکاسی در سفر با تفریح فرق دارد اضافه کرد: اگر با هدف عکاسی از طبیعت به سفر می روید باید موضوع تفریح را کنار بگذارید چرا که کسب تجربه های جدید با نگاه جدی به عکاسی بیشتر حاصل می شود.

وی تاکید کرد که در سفر باید با امکانات و فرهنگ منطقه ای که وارد آن می شویم به خوبی آشنا باشیم تا بتوانید فضای عکاسی مناسبی را برای خود فراهم کنید.

وی در توضیح اهمیت اخلاق در سفر گفت: در سفر چه به صورت جمعی و چه به صورت گروهی چند نفره با خلق و خویهای متفاوتی بین افراد روبرو تنهایی و یگانگی شوید و به همین دلیل برقرار کردن ارتباط مناسب با دیگران می تواند در گرفتن عکسهای خوب و ایجاد سفری مناسب کمک زیادی کند.

وی با بیان اینکه متأسفانه در حال حاضر اخلاق کاری، بین عکاسان چندان رعایت نمی شود اظهار کرد: حتی اگر احساس کنید در طول سفر عکاسی زاویه و عکس شما را کپی برداری کرده نباید حساسیت زیادی داشته باشید چرا که علاوه بر شناختی که حاصل می شود شما می توانید عکسهای بهتری را با قابلیت های خود داشته باشید و این خیال راحت به آرامش شما در سفر و داشتن موقعیتهای بهتر کمک زیادی می کند. کریم زاده تاکید کرد: به نظر می رسد عکسهای بخش سفر این دوره از جشنواره ی

ادامه از صفحه ۲

دربگیری دارد و باید آنرا انتخاب کرد و تبدیل به خبر کرد و از آن عکس گرفت.

دومین بحث در ارزش خبری کشمکش (Conflict) است.

یکی از عکس‌های مشهور دنیا، افتادن رونالد ریگان از پله‌های هواپیما و زمین خوردن او بود؛ اهمیت عکس در این بود که کشمکش دارد، یک رئیس‌جمهور موقع بالا رفتن از هواپیما نباید زمین بخورد.

نکته‌ی سوم در بحث ارزش خبری، شهرت (Prominency) است.

شهرت به طریقی با دربرگیری در ارتباط است. افراد مشهور بیشتر مورد عکاسی قرار می‌گیرند و خبرهای بیشتری هم درباره‌شان به چاپ می‌رسد.

چهارمین بحث در این زمینه ارزش خبری مجاورت است که هم معنای جغرافیایی دارد و هم معنای معنوی.

بحث دیگر در ارزش خبری، تازگی (Timeliness) است. این یکی از بی‌رحمانه‌ترین فاکتورهای عکاسی خبری و خبرنگاری در دنیاست. تازگی یعنی هرچه کوتاه بودن زمان وقوع رویداد تا زمان انتشار آن؛ که هرچه این زمان کوتاه‌تر باشد، عکاس و خبرنگار برنده‌تر خواهند بود و به عبارت بهتر، خبرشان و یا عکسشان برای مخاطبان تازه‌تر خواهد بود و شاید مهمترین ارزشی که عکاسی را با عکاسی خبری متفاوت می‌کند همین تازگی باشد.

بحث فراوانی تعداد و مقدار هم یک ارزش خبری دیگر است که می‌توانید آن را همان دربرگیری یا فراگیری قلمداد کنید و به عبارت بهتر، هرچه عدد و رقم در هر رویدادی بالاتر باشد، به جمع بیشتری از مخاطبان مربوط می‌شود؛ مثلا یک مسابقه ورزشی با صد هزار بیننده طرف توجه بیشتری قرار می‌گیرد نسبت به یک مسابقه با هزار بیننده.

برای انتخاب عکاس برتر سال
سه کاندیدای خود را
به شماره:
۳۰۰۰۷۰۹۲۹۰۰۰۰
پیامک کنید.

دوربین نت

بهروز مه‌ری در کارگاه عکس‌های خ عکس مهم است، اما

می‌سازد: «در افغانستان خطر کشته شدن، یا ربه‌ده شدن وجود داشت، اما مردم به ما اعتماد می‌کردند. اما در ایران، سوء استفاده از عکس‌ها در شرایط مختلف باعث شده مردم به عکاس‌ها بی‌اعتماد باشند. عکاس، دیگر از دید مردم قابل اعتماد نیست. تا شرایط بهتر نشود این وضعیت ادامه دارد. با این وجود عکاسان مستند اجتماعی در ۲ سال اخیر خوب کار کرده‌اند.»

سربازها جلو دوربین

اینجا عکس‌ها حالت مقایسه دارند. عکاس، تصویرها را بازسازی کرده. عکس شهرداری هرات در سال ۲۰۰۱ و ۲۰۰۹ در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. در عکس اول، مجاهدان روبروی دوربین عکاس هستند و در عکس دوم، پلیس‌های ویژه شهرداری. در سال ۲۰۰۱، مجاهدان روبروی بیمارستان هرات ایستاده‌اند و در سال ۲۰۰۹، پرسنل بیمارستان. این تصاویر مقایسه‌ای بسیارند.

بخش دیگر عکس‌ها، سربازان آمریکایی را به نمایش می‌کشد. این سربازان در روستاها در جست و جوی مین‌های دست‌ساز هستند. طالبان هنوز هم وجود دارند. آن‌ها در فصل زمستان به پاکستان مراجعه می‌کنند، به محض گرم شدن هوا به افغانستان بازمی‌گردند و جنگ را از سر می‌گیرند. مین‌های دست‌ساز هم کار آن‌هاست. این مین‌ها باید توسط سربازان خنثی شود. این تصاویر، جزو تصاویری هستند که عکاسان برای ثبت آن‌ها نیاز به نامه‌نگاری دارند، تجربه‌ای که به گفته مه‌ری حاصل جنگ ۱۹۹۱ خلیج است و با هدف کنترل عکس و خبر اجرا شد. آمریکا در این جنگ می‌خواست اخبار را سانسور کند، اما موفق نبود به این دلیل که انتقادات زیادی به این طرح وارد شد. این اتفاق مقدمه‌ای را به وجود آورد تا عکاسان خبرگزاری‌ها و مطبوعات بتوانند از رویدادهای افغانستان عکس بگیرند. عکس‌ها سانسور نمی‌شوند، عکاس‌ها در گرفتن عکس‌های خاص اجبار ندارند و ملزم هم نیستند عکس‌ها را از فیلتر ارتش آمریکا بگذرانند، اما عکاسی تحت شرایطی خاص انجام می‌شود. شرایطی که اعمال آن یا به دلیل سانسور است، یا به دلیل حفظ امنیت کشور (افغانستان) و اشخاص. مه‌ری، می‌گوید: «عکس مهم است، اما نه به قیمت جان افراد.»

الهام صالح: افغانستان از سال ۲۰۰۱ میلادی تا همین اواخر یعنی حدود یک ماه پیش، موضوعی است که در قاب تصویر «بهروز مه‌ری»، جای گرفته. این عکس‌ها به گفته مه‌ری، تفاوت بسیاری با هم دارند، حتی شاید امروز عکس‌هایی را که سال‌ها پیش به ثبت رسانده، حرفه‌ای نداند، اما با این وجود آن‌ها را دوست دارد. علت این علاقه، ثبت آن‌ها در شرایط خاص است.

بی‌اعتمادی مردم به عکاسان

زنی روبروی تخته سیاه ایستاده. اینجا یک مدرسه دخترانه است، یکی از مدارس که معلمان هنوز هم توسط طالبان تهدید می‌شوند و اگر طالبان بتوانند مدرسه را هم به آتش می‌کشند. تصویر بعدی، یک یتیم‌خانه است که یکی از اتاق‌های آن به آرایشگاه اختصاص یافته. زنی که در حال کوتاه کردن مو است و دختری که مویش کوتاه می‌شود، هر دو چهره‌ای نامشخص دارند. یک زن در کنار یک کودک و قاب عکسی در دست زن. تصویر داخل قاب، یک مرد است، یکی از مردهایی که توسط طالبان کشته و در گوری دسته‌جمعی دفن شدند. بازار کابل، افغان‌هایی که به پاکستان مهاجرت کرده بودند، اما بازگشتند، مسجد جامع هرات، یک مدرسه دخترانه، انتخابات پارلمانی ۲۰۰۵ افغانستان، ارگ اختیاردین که زندانی‌های طالبان در آن نگهداری می‌شدند، «سیاه‌خان»: یکی از فرماندهان طالبان که به اسارت درآمد و ده‌ها تصویر دیگر توسط مه‌ری به نمایش درمی‌آیند. او با نمایش هر عکس درباره آن توضیحاتی ارائه می‌دهد. گاهی شرکت کنندگان در کارگاه به توضیحات قناعت نمی‌کنند و پرسش‌های ذهنی خود را مطرح می‌سازند. یکی از این پرسش‌ها به چگونگی برقراری ارتباط با مردم افغان برای عکاسی بازمی‌گردد. مه‌ری، پاسخ این پرسش را چنین ارائه می‌دهد: «ایجاد ارتباط با مخاطب به شرایط اجتماعی بستگی دارد. مثلا در لیبی، پس از پیروزی مردم، آن‌ها از حضور عکاس و ثبت لحظه‌ها توسط او استقبال می‌کنند.» مه‌ری در این بخش از بحث، لزوم اخلاق حرفه‌ای را مطرح

نه به قیمت جان افراد

تورق سریع عکس های پاکستان

آن ها سربازان نیروهای ائتلاف هستند؛ ۲ خیلان، یک مسئول امور پزشکی و یک مسئول فنی. همگی روی صندلی خلبانی نشسته و کمربند پرواز خود را بسته اند.

یک دیوار، پس زمینه ثابت این پرتره هاست، پرتره هایی که مهتری، یک ماه پیش آن ها را به ثبت رسانده. این که تجربه یک عکاس در ثبت این تصاویر جنگی چقدر در موفقیت او در ثبت عکس جنگ های دیگر تاثیر دارد، پرسشی است که شرکت کنندگان به شنیدن پاسخ آن علاقه مند هستند. مهتری، این طور توضیح می دهد: «تجربه اهمیت زیادی دارد، اما شرایط جنگی، خیلی خاص و در مکان های مختلف متفاوت است.»

شرکت کنندگان در کارگاه، کنجکاو هستند بدانند عکاسانی که برای عکاسی از شرایط جنگی اعزام می شوند، آیا در زمینه عکاسی از شرایط جنگی آموزش هم می بینند.

مدرس کارگاه عکس های خبری افغانستان و پاکستان می گوید: «خبرگزاری های رویترز و AP دوره های آموزش کامل برگزار می کنند تا حدی که کمپ را

بازسازی و به صورت عملی، شرایطی مانند گروگان گرفتن عکاس ها را اجرا می کنند. واکنش های عکاس ها بررسی و نواقص آن ها برطرف می شود، اما من فقط دوره شناخت ابزار و کمک های اولیه را گذراندم.»

در این کارگاه، دقایق به سرعت سپری می شود. شرکت کنندگان پرسش های بسیاری دارند و پاسخ به آن ها زمان بر است. به همین دلیل عکس های مهتری از پاکستان با سرعت بیشتری نمایش داده می شود. او در این کشور از بانویی به نام «بلقیس» که ملقب به «مادر پاکستان» است و موسسه خبریه او (بلقیس کودکان سر راهی را به موسسه خود می آورد و آن ها را پرورش می دهد)، سیل پاکستان، معنادار در شهر کراچی و پسرهای نوجوانی که مورد سوء استفاده جنسی قرار می گیرند، عکاسی کرده.

تصاویر تکان دهنده اجتماعی پاکستان و وهم عکس های افغانستان پس از خروج طالبان، دقایق را کوتاه کرده اند. این کارگاه در حالی به پایان می رسد که پرسش های بسیاری در ذهن شرکت کنندگان وجود دارد.

برنامه های روز ششم و هفتم جشنواره «دوربین دات نت»

برنامه های روز ششم و هفتم، ششمین جشنواره «دوربین دات نت» به شرح زیر اعلام شده است:

برنامه های روز ششم (سوم آذر)

فرهنگسرای سرو: ساعت ۱۳ تا ۱۴: عکاسی ورزشی / جاوید نیکپور، ساعت ۱۵:۰۰: کافه مالتی مدیا - بررسی ساخت و شکل گیری / محمد تاجیک، ساعت ۱۵:۳۰ تا ۱۶:۰۰: فتوژورنالیسم روز دنیا، ساعت ۱۷:۳۰ تا ۱۹:۳۰ روز آخر بخش نمایشگاه عکس در نگارخانه برگ

برنامه های روز هفتم (چهارم آذر)

موزه امام علی: ساعت ۱۳:۰۰: مالتی مدیاهای منتخب اکران شده در جشنواره

در پنجمین روز

ششمین جشنواره

عکس خبری دوربین دات نت برگزار شد

ACD see برای عکاسان

کارگاه تخصصی ششمین جشنواره عکس خبری دوربین دات نت در روز چهارشنبه ۲ آذر به ACD see اختصاص داشت.

در این کارگاه که مکان برگزاری آن سالن آمفی تئاتر فرهنگسرای سرو بود، «آرش حمیدی» به ارائه توضیحاتی درباره این نرم افزار و برخی از تفاوت های آن با نرم افزارهای دیگر پرداخت.

حمیدی در ابتدای کارگاه به این نکته اشاره کرد که عکاسان معمولاً از نرم افزارهای پیچیده ای مانند لایت روم یا فایل ماین برای مدیریت فایل های عکاسی خود استفاده می کنند. وی در این باره گفت: «مدیریت فایل های عکاسی را با موسیقی مقایسه می کنم. معمولاً بزرگان موسیقی دنیا یک نرم افزار ساده روی سیستم کامپیوتر خود دارند که با

آن موسیقی گوش می دهند. نرم افزار ACD see هم باید برای عکاسان چنین کاربردی داشته باشد.» او دلیل استفاده از این نرم افزار را هم سریع تر لود شدن عکس ها برای نمایش عنوان کرد.

حمیدی از تکمیل این نرم افزار در سال های اخیر و تولید نسخه های ۱۲ و ۱۴ آن برای مدیریت فایل های عکاسان خبر داد و درباره علت تاکید بر استفاده عکاسان از ACD see گفت: «به این دلیل بر استفاده از این نرم افزار و مدیریت فایل های عکاسان توسط ACD see تاکید می کنم که که ابزارهای آن بسیار ساده است.»

مدرس کارگاه ACD see در مقایسه این نرم افزار و لایت روم به سرعت تر باز شدن فایل ها در ACD see اشاره کرد. همچنین گفت: «ACD see قابلیت جستجوی سریعی را فراهم می کند.» حمیدی همچنین به مقایسه این نرم افزار و پیکاسا در زمینه جستجوی عکس ها پرداخت و در این باره توضیح داد: «پیکاسا هم قابلیت جستجوی سریعی دارد و برای کاربری خانوادگی فوق العاده است، اما برای عکاسانی که با حجم بالایی از عکس روبرو هستند مشکل ایجاد می کند.» یکی دیگر از مزایایی که حمیدی در کارگاه ACD see به آن اشاره کرد، اشغال فضای کمی از cpu توسط این نرم افزار بود.

کاخ عکاسان

ویژه نامه کاغذباتله / نشریه روزانه ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت / شماره پنجم / پنجشنبه ۳ آذر ماه ۱۳۹۰
دبیر جشنواره: احسان راقتی / دبیر اجرایی: احسان صباغی / صوتی و تصویری: مرتضی مهدی زاده
تحریریه: اسماعیل حق پرست / معصومه اصغری / الهام صالح / طاهره عابدی
عکس: فریدپهلوان / محسن رجب پور / کیارش فرح بخش / مرتضی مهدی زاده
گروه اجرایی: سعیدکیایی / حمیدرضا معدنی / منصور ملکی / آرش حمیدی / فرشادشهریاری / میثم ابراهیمی
علی چاشنی گیر / سینار شیدی / گروه گرافیک: محمدحسین ایروانی / احسان راقتی
گروه تشریفات: بهار خطیری

OLYMPUS
Your Vision, Our Future

CASIO

مهدی قاسمی داور بخش بین الملل: عکس ها در فضای تفریحی عکاسی شده بود

و از هر چیزی نمی توان عکس گرفت و در همین شرایط احتمال تیراندازی و گروگان گیری و حتی خطر مرگ وجود دارد.

در فضایی باید از زنان و کودکان و محرومیت آنان عکس گرفت که صدای ممتد تیربارها و انفجارهای گاه و بیگاه می آید و باید بدون توجه به آنها کارت را انجام دهی و باید از حداکثر زمان و فضا استفاده کنی و تجربه نشان داده که ارگان های دولتی و امنیتی حتی با وجود نیروهای حفاظتی نمی توانند امنیت عکاس را به طور کامل تامین کنند و هیچ مسئولیتی در قبال حضور عکاس ندارند و امکاناتی هم به تبع در اختیار قرار نمی دهند.

قاسمی یادآور شد که عکاسی در کشورهای که فضاهای تاریخی و طبیعت زیبا دارند با عکاسی در محیط هایی که غیر عادی هستند متفاوت است و نمی تواند این دو را با یک هدف و شرایط یکسان عکاسی کرد.

وی اظهار امیدواری کرد که عکاسان جوان در ورود به فضاهای جدید و خارجی بدون استرس از این محیط جدید به دنبال دید متفاوت در عکاسی باشند تا بتوانند عکس هایی قوی و تاثیر گذار را ثبت کنند.

مهدی قاسمی - داور بخش بین الملل ششمین جشنواره دوربین نت - با تاکید بر اینکه عکس های بخش بین الملل باید از نگاه متفاوتی برخوردار باشد، اظهار کرد: بسیاری از عکاسان، عکس های فضاهای خارجی را در کنار تفریح عکاسی می کنند و این مسئله کیفیت عکس های را پایین میآورد و این نکته در عکس های این دوره از جشنواره به خوبی مشهود بود.

قاسمی به شرایط متفاوت کار در کشورهای خارجی به خصوص کشورهای با شرایط خاص نظیر سومالی اشاره کرد و گفت: نگاه حرفه ای به عکس در همه شرایط اهمیت دارد اما بسیاری از عکاسان در فضاهای جدید و خارجی به دنبال عکاسی متفاوت هستند اما عموماً بدون اطلاعات وارد این فضاها می شوند.

قاسمی در مورد عکاسی در شرایط سخت و خطرناک از جمله کشور مالزی که اخیراً در آن حضور داشته، گفت: حضور گروه های تندرو در بسیاری از این محیط ها و بروز درگیری بین گروه ها باعث می شود که هیچ فضای امنی وجود نداشته باشد. بدون محافظت نمی توان در این محیط ها تردد کرد

بگیر آقا

"نگیر آقا" فیلم کوتاهی است ساخته احسان راقتی که در لحظات آخر در برنامه ی جشنواره قرار گرفته است. این فیلم که قرار بود قسمت دوم آن را در ششمین جشنواره عکس خبری دوربین نت شاهد باشیم به دلیل کامل نشدن قسمت دوم در برنامه امسال جای گرفت که دوباره دیدنش خالی از لطف نبود. راقتی فیلمش را به این دلیل دوست دارد چون از شمالی ترین تا جنوبی ترین شهر ایران فیلم گرفته است و مردم از شهرهای مختلف در این فیلم حضور دارند. کارگردان فیلم نگیر آقا گفت: از تمامی فیلم هایی که گرفته بودم استفاده کردم. فیلم صدا برداری ندارد و با دوربین اکسوز ۲۰۰ فیلم برداری کرده ام. می توانستم با نرم افزار نویز صدا را بگیرم اما چون تجربه اولم بود می خواستم همینطور باقی بماند. راقتی از هدفش برای ساخت این فیلم می گوید: من در سفرهایم، کنار عکس بعضی از لحظات را فیلم می گیرم که بیشتر شامل مردمان آن شهر می شود. وقتی دیدم آدم های عادی که کارهای روزمره شان را انجام می دهند و نمی گذارند در آن حالت از شان عکس بگیریم برایم جالب بود دلیلش را بدانم. هدفم این است در قسمت دوم هم به این مسئله بپردازم و در قسمت سوم نتیجه گیری کنم. وی ادامه داد: بعضی از قسمت های فیلم ساختگی بود و توسط بازیگران انجام شده بود تا فیلم تکمیل شود مثل قسمتی که از معتاد فیلم گرفته ام. البته بعد از دوباره دیدن فیلم تصمیم گرفتم بعضی قسمت ها را حذف کنم مثل قسمتی که گاو را نشان می دهد. راقتی در رابطه با اینکه چرا مردم مانع عکس گرفتن میشوند گفت: کاملاً حسیه بعضی وقت ها خود ما هم حال و حوصله نداریم و اگر کسی بخواهد از ما عکس بگیرد مانع می شویم. خوشحال و ناراحت بودن آدم ها تاثیر دارد. مردم شهرستان حس صمیمیت بیشتری دارند و بهتر ارتباط برقرار میکنند، خصوصاً جنوبی ها که خودشان می گفتند آقا از ما عکس بگیر.